

dispono vobis regnū. Quia ergo si
 cōpatimur & cōregnabim⁹. **V**it inte
 ū meditatio nrā fratres xpūs & hic
 crucifixus: ipsū ponam⁹ signaculū
 super eoz: signaculū super brachiū
 nostrū: ipsū cōplectamur brachijs
 quibuscā vicarie dilectionis: ipm se
 quamur studio pie cōuersationis hoc
 enī iter quo ostendat et nobis idē ip
 se. qui est salutare dei: sane non iā
 sine specie & de eoz: sed in claritate
 tanta. vt maiestas ei⁹ repleat orbē
 terrarū. // **O**portune siquidē visio
 ne p̄ma tāq̄ hyemali adhuc in tpe
 nō sup solū: s; inferiori atq; humili
 ori habitatiōe videtur. Duplicē q̄p
 pe solet habere magna dom⁹ q̄libet
 mansiōe: estiuā sup⁹ / inferi⁹ hyema
 le. **I**git̄ dū ipā eadē discipulorū corda
 brumali adh; glaciē frīgētē. et pe
 tr⁹ q̄z nō min⁹ gelido corde q̄ corpe
 calefaceret se ad prunas: tps oīno
 non erat habitādi in solio. vel pot⁹
 apparēdi. at vbi cātābiē cantāi no
 uū. hyemps abiit & recessit. flores
 apparuerūt in terra nrā & habitabit
 dñs in exēlso. Puta ergo ysaiā cū
 hec loqueretur illius glām tēporis
 oculo vidisse propheticū. **V**idi inq̄t
 dominū sedentē super solū exēlsum
 &c. **H**ed quid putamus quale est so
 liū istud fratres? Neq; enī in manu
 factis & manifestis altissimus inha
 bitat. **N**ulla oīno materia corpalis
 apta tāto solio. tāto habitatore vi
 detur. diuis est p̄struēda lapidibus
 fabrica spīntalis: quā vā & eterna
 vita sua inhābitatiōe digne tur. **E**
 si min⁹ tanto suffiat edificatio angeli
 ca creaturā p̄uocatoz. vtiq; mīora

ta p̄cipio: suscite certe de terra in
 opē. et de puluere erigat paupere:
 vt colloct eū cū p̄ncipibus. & solū
 glē p̄pleat. **E**t fortassis p̄pterea ip
 se qui vidit non modo exēlso solū.
 sed eleuatū quoq; de scabit. **V**t p̄m
 de & angeloz stabilitas celsitudo & ho
 minū misericors eleuatio designet.
 q̄ sequūtur diligentiorē & ipā cōside
 rationē de siderate videt. ideoq; suf
 ficiat hodie vel cepisse.

Sermo secundus vnde supra

Tena erat ait cōtemplator nos
 ter de eo quē sup solū viderat
 maiestate ei⁹ oīs terra. **A**dueniat
 dñe regnū tuū: vt maiestate tua si
 cut celū repleat / repleat & terra. **V**t
 q̄d enī p̄nceps mūdi hui⁹ tāto vbi
 q; furore bachat: nisi qz etiā data ē
 in man⁹ ipi⁹? **H** ē hora ei⁹ & po
 testas tenebrarū: erit certe qñ q̄ in
 celū locū nō habuit. & ab ipā quoq;
 terre sup̄ficie exturbabit. **N**is. carce
 nis vtiq; subitanis redutēd⁹. **H**ic
 q̄ppe p̄pha dauid scōz p̄sp̄itate p̄ra
 nussa: de maligno seu mēbris ei⁹ ad
 ieat & ait. **N**ō sic ipi⁹ nō sic: sed tā
 q̄ puluis quē p̄iāt vent⁹ a facie ter
 re. **N**llā iā tūc tēptādi facultas erit:
 inq̄tādi libertas nulla. possibilitas
 nulla nocēdi: replebitur maiestate
 dñi oīs tēra. qñ iā volūtatis ei⁹ tras
 gressio nulla erit: magē aut qñ cre
 atura ipā liberabit a fuitute corrup
 tiōis h⁹: p̄pē quā igemiscat & p̄tuit
 vñ adhuc. **E**rat celū nouū & tēra no
 ua: vt quāqua ver teris oculos: in
 ipsa terū facie diuina videatur quo
 dāmodo resplendere maiestas. //

Hed est tibi alia quedam terra pro

pinquior? et super hanc amplior tibi
ē iustiorque sollicitudo. Nemo quippe
carnē suam unquam odio habuit: et con-
solare ergo eam. et ut ipsa requies-
cat in spe: audiens nuntium quia
replebitur maiestate domini omnis
terra. Quomodo nunc dilectissimi car-
nem nostram maiestas diuina reple-
uit? cum et magnus ille paulus pri-
micias tantum spiritus habens inge-
misset miserabiliter satis et dicat: et
scio quia non est in me hoc est in car-
ne mea bonum? Et certe iam non do-
minabatur peccatum in eius mortali cor-
pore. Nota tamen adhuc et mortu-
le corporis perhiberi: et peccati quoque solū
negare diuinum. Erat ei etiam tunc
lex peccati in membris eius: quā maies-
tatis plenitudo cum venisset per se ex-
cluderet: non solū autem: sed et nouissima
e destrueretur mors. Replebitur ergo
maiestate domini terra nostra: quā per se
de medio fiet. et peccati omnis sensus et
debitum mortis: et replebitur maies-
tas domini omnis terra nostra: quā resurrecti-
onis gloria restituitur. induet immorta-
litas stolam: configurabitur denique
corporis claritatis christi. Valuatorē
siquidem expectamus. qui reforma-
bit corporis humilitatis nostrę / configura-
tum corporis claritatis sue. Quid ad
huc murmuras caro misera? quod ad
huc recalcitras. et aduersus spiritum
contempniscis? Si te humiliat. si te casti-
gat: si redigat in seruitutē: id profec-
to in tuo genere. non minus tua inter-
est quam ipsius. Quid ei eis iudex. qui
de operibus vermium et de muris pelli-
bus in gloriam plane gloriam mendi-
care non erubescunt: cultu indigno

viris / interdicto mulieribus / semetip-
sos potius dehonestantes quam ornantes?
Reformant ipsi aut certe magis de-
formant corpora sua: te si suens cor-
pus humilitatis. reformabit ite ar-
tifer qui et for mauit. ipsam tui non
deaspis prestolabere manū: ut quod
fecit ipse reficiat. // Jam vero quod in
ipsa prophetica visione sequatur
attende. Et ea inquit que sub ipso
erant replebant templum. Propterea
sane dixi. humiliari sub potenti ma-
nu dei: ut exaltet te in tempe visita-
tionis. Vide ut subinueniaris: alia
quin non poteris esse cum ipso. Quid
enim? Putas indifferenter admit-
tet homines in illud tantę beatitudinis
templum? qui ne ipsos quidem ange-
los indifferenter reliquit in co? Aut
non discernet inter glebas? qui dis-
creuit inter stellas? Examinauit cer-
te argentum: qui et ipsum quoque
aurum probauit et reprobauit. Qua-
lem vero putas necesse est hominē
inueniri. qui repudiati locum ange-
li sortiat. Planc immunem ab om-
ni iniquitate: sed ab ea maxime quę
in ipso quoque angelo non ad leuē
offensam: non ad momentaneam
iram inuenta est. sed ad odium sem-
piternum. Demel turbauit super-
bia regnum illud: concussit muros /
etiam prostrauit ex parte: et parte
non modica. Quid ergo? Facile
ne deinceps admittenda videtur?
Frunquid non odit ciuitas illa? et
vehementer huiusmodi pestem ab-
hominatur? Certe estote fratres:
eū qui superbis non peperit angelis
nec hominibus patitur: non est gratum

sibi p[ro]p[ri]o. non est p[ro]sona acceptor. et
 similia sunt iudicia ei[us] et sola ei pla
 cet humilitas. siue in angelis siue in
 hominib[us]. et qui sedet in throno/solo
 eligit subditos. et quib[us] replet te
 plum. **Scriptu[m]** quippe est. Quis si
 cut d[omi]n[u]s de[us] noster. qui humilia res
 piat i[n] celo et i[n] terra. **Vide** autem
 ne forte michaelis verbu[m] sit. super
 bo illo dictu[m]. Dimilis ero altissimo
 in faciem resistentis. Michael quip
 pe interpretatum dicitur. quis vt de
 us. Bene ergo p[ro]pheta cum dixisset
 vidisse se d[omi]n[u]m sedente[m] super solium
 ex[cel]sum et eleuatu[m]. ne forte aut
 ex[cel]sum intelligeret quis de eo qui
 ait. Ascendam super altitudinē nubi
 um. aut eleuatu[m] referret ad eos q[ui]
 in sup[er]bia eriguntur. ait. Et ea que
 sub ipso erant replebant templum.
 vt manifeste intelligas. non eā al
 titudinem commendari. que extol
 litur aduersus eum. sed eos in tem
 plo siue in solio fore. qui sub eo sūt.
 alios quidem ex[cel]sos stabilitate so
 lita. alios ex p[ri]mo leuatos. misera
 tione diuina. Aut ne forte obliuio
 ditioni ei[us] vniuersa subesse. nec q[ui]
 p[ro]p[ri]a determinatio[n]is habere quod ait
 que sub ipso erant. vt solam que vo
 luntaria est et ex feruore caritatis p[ro]
 cedit approbare et commendare dei
 subiectionem. **Addit** et de seraphim.
 de quib[us] et nos suo loco dicem[us] q[uo]d
 fuerit datum de super. Et ea inquit
 que sub ipso erant. replebat templum.
Ab initio siquidem creauerat ange
 los deus. in quibus beati illi[us] tem
 pli plenitudo constaret. **Et** non in o
 nib[us] beneplacitum est ei. quia et in

ipsis vt scriptum est angelis suis rep
 xit prauitatem. Fuit quippe in e
 is qui diceret. **Donam** sedem meā
 ad aquilonem. et populum qui ei
 cederet habuit. **Miser** quippe qui si
 ne deo maluit cē p[ro]p[ri]a a[ut] deo. misit il
 li qui vidētes furem curarent a[ut]
 eo rextant infelices. et vacu[us] relic
 tus est locus quem accipiet alter.
Rōne subiecta eris deo anima me
 a. Alioquin nec tibi erit loc[us] in tem
 plo. q[uia] que sub ipso erant replebat
 templu[m]. **Frustra** pulsabūt fatue v
 gines. iuanū clamabūt vbi implete
 fuerāt nuptie discubētū. et ianua
 clausa erit. **In** filix aia cui a nupcijs
 ill[is] cōtingit excludi. **In** felix de q[ui]da
 mabitur. tollatur impi[us] ne videat
 gloriam dei. **Vt** quid lucem hāc te
 poralem miser ille videat. qui glo
 riam hanc illam nō merebitur intui
 eri. **Ut** nā nichil vnq[ue] vidisset ocu
 lus me[us]. si illa quod aduertat de
 us visio[n]e frust[ra]d[us] est. **Eant** su
 perbi/insolent magis. extollan
 tur. insulentur. appetant s[ed] in annu
 lo apparere. vt cum venient eq[ui]tate
 linea/a plenitudine eiciantur. **Tu**
 vero non sic s[ed] deo subiecta esto aia
 mea. subiecta sane ex a[ut]o. subiecta
 tū feruore deuotionis. q[uia] seraphim
 stabant super illud. a[ut] quib[us] stemus
 et nos hodie fratres. nō dimouea
 tur a templo isto. in quo omēs dicāte
 gloriam. qui gl[ori]am contemplantur.
 d[omi]ni dei nostri. qui est sup[er] oia b[eat]idic
 tus in selā. **Sermo** tera[rum] vni[us]

Non vobis arbitror exadisse
 de duob[us] seraphim hodie nos
 habendū esse sermonē. p[ro]pter illud

ysaye. q̄ postq̄ dñm sese testat⁹ ē vi
disse sup solū residentē: addidit se
raphin stare sup illud. **S**eraphin si
quidem dilectissimū sicut frequenter
audistis nomē est ordinis spūū sup
noz: vni⁹ de nouē: ipi⁹ sūmi at
q; supmi. **V**erum hoc loco ut arbi
tror: nō ī ea ponē significatiōe: p̄
sertim cū innumera illa sint agnima
hic duo tñ seraphin describātur. **E**
ego quidem scēs. si liceret in hac p
te vni⁹q; in suo sensu habūdate: in
duob⁹ seraphi duplicē arbitror itel
ligi creaturam rōnālē. āgelicā scilicet
et humanā. **N**ec nūcas hōiem
seraphin factū: memēto qz creator
et domin⁹ seraphin fact⁹ est homo.
Ad cōtumeliā tuā o superbe: qui
creat⁹ inter angelos stare nō mēu
isti: ecce rex noster nouos in terra ā
gelos fabricatur⁹ aduenit: atq; ut
tabescas ampli⁹ et liuore ap̄o torq̄
aris. nō qualescūq; nec inferioris
alicui⁹ ordīs angelos: sed seraphin
Audi enim quid ip̄e loquatur. **A**gnē
inquit veni mittere in terram: et qd
uolo nisi ut accendatur? **V**ult ergo
seraphin fabricari ut ibi stēt. vnde
tu coruisti. **S**eraphin inq̄ stabat
sup illud. **U**t quid ergo tu qui ma
ne oziebaris lucifer in veritate non
stetisti? nisi quia seraphin non fuis
ti? **S**eraphi quippe ardens vel icē
dens interpretatur. **H**abuiſti miſer
lucem: sed ardorem nō habuiſti. **S**o
nū erat tibi si ignifer magis q̄ luci
fer eſſes: nec tā imoderato appeti
tu lucendi ut eras frigid⁹: ip̄e fugi
das quoq; eligeres regiones. **D**ixiſ
ti enim. **A**ſcendam ſuper altitudinē

nubiū: ſedēbo in laterib⁹ aquilōis
Quid festinas mane o lucifer? qd
glāri sup sydera/qb⁹ aliquāto dori
us tutilare videris? **S**eruis oīno s
nt glārio tua? ſeq̄ sol iuſtiāe: quē
te eſſe vana ſimulatiōe iactabas:
cui⁹ feruore piter et ſplēdoze in nich
illū redat⁹ oīno diſpareas. **F**ruſtra q̄
pas ventur⁹ in ſine ſeli dñm/tanq̄
veri ſolis ortū in dāpnato illo quem
ſūptur⁹ es hōie puenire et extolli
ſup oē qd dī aut qd colit⁹ de⁹. **Q**uā
et tūc aduēt⁹ ei⁹ illuſtratiōe/petitus
deſtuer⁹: q̄ p̄uēti⁹ et certe nō ad
inſipientiā ſibi. **I**ohes baptiſta ſiq̄dē
et ip̄e lucifer fuit: nō ſua p̄ſūptiōe.
ne et ip̄e latro eſſet et fur. ſ; tū pa
tris auctoritate p̄miſſ⁹ eſt añ dñm.
Ecce inq̄ mitto āgelū meū añ faci
em tuam. et **H**abes ī psalmo de
eodem. **P**araui lucernā xp̄o meo.
Ille enī erat lucerna ardens et lu
cens: et voluerūt iudei ad horā ex
ultare ī lumīe ei⁹: ſ; nō ip̄e. **V**nde
ergo? **I**p̄ſum īterroga: ip̄e de ſe lo
quatur. **A**mīc⁹ inquit ſpōſiſtat: et
gaudio gaudet ppter vocem ſpōſi.
Stat ergo iohes: neq; enī aūdo
eſt vento agitata: ſtat qz annūci⁹.
ſtat qz ardens ē: et ſeraphin ſtare
deſcribūtur. **V**ere amīc⁹ ſponſi: q̄ p
cedētis de thalamo ſuo non emula
tur glāz: ſ; pat viā. ſ; p̄dicat grāz:
ut et ip̄e de plenitudīe ei⁹ mēat ac
cipere. **I**ur⁹ ſ; iohes tāto utiq; dan⁹:
q̄to āpli⁹ ſeruet: tāto ver⁹ q̄to mi
n⁹ appetit lucere. **F**idelis lucifer q̄ ſo
lis iuſtiāe non uſurpare venerat: et
ſ; p̄nūciat⁹ ſpē doze. **N**on ſū ego iq̄e
xp̄iſt⁹. **V**enit fortior me poſt me et

qui non sum dignus soluere corrigia
calciamenti. Et illud Ego baptizo
vos a qua: ille baptizabit vos spu
scō et igne. Et si manifeste luaser
dicere videat. Quid ammiramī itue
tes splendore meū? Nō sū ego sol:
lōge aliū videbitis eū in cuius cōpa
tione tenebre sū et nō lux. Ego tan
q̃ sydus atelucanū: matutino vos
rore pfundo ille emittet in feruore
radios suos: soluet glaciēs. paludes
siccat: algētes calefaciet: paupi
bus erit p̃ vestimēto. Nec sane dis
sonat a vbo iudicis vox patrisoris:
s̃ manifeste ignē a iohāne pmissū
xp̃us exhibet dicēs Ignē veni mit
tere in terrā. // **C**icero fortassis
in igne vt feruorē sic et splendorem
esse. Nō confēdo: licet feruor et quo
dāmodo substantialior et inseparabilior
videatur. t̃p̃m p̃p̃a audiamus qd
magis in igne commendat. Ignē
ait veni mittere in terram: et quid
volo nisi vt ardeat? Cognouisti
certe quid velit: sed nec illud quidē
ignoras: q̃ et vita in eius volunta
te sit: et seruus sciens nec faciēda
mini voluntatē. plagis plurimis
habeat vapulare. Quid lucere festi
nas? Nōdum illis aduenit temp̃
in quo fulgebunt sicut sol. in regno
patris eorum. Interim p̃uiciōsus est
appetit̃ iste lucēdi: feruē ei multo
melius. Deniq; si tam vehementer
splendore desideras: qd̃ videri vis.
esse curato: et p̃mū q̃te feruorē. nec
dubiū qn et splendor adiacet tibi. Et
liōqn incassū laboras: qz vanus splē
dor absq; feruore. Mutuata aut certe
simulata lux est: que nō ab igne p̃

cedit: quod autē alienū est ad mo
dum potens vsurpare: eritq; ma
ior confusio quod non erat tuum vo
luisse videri. // Luna vt aiunt ha
bet absq; feruore splendorem: sed
et ipsum mutuā a sole. Ideoq; tā
frequenter ymmo et semper muta
tur: nec vnq̃ in eodem statu p̃ma
net. Dic profecto sicut luna stultus
mutatur: sapiēs autem permanet
vt sol. Ille inquam stultus qui in
decore suo perdidit sapientiam: qz
refrigit in splendore. Cedit ergo
luaser de celo sicut fulgur: seraphim
vero stant super illud. Stant pla
ne seraphim: quia caritas nunq̃ ce
dit: stant attoniti et suspensi in cō
templatione sedentis in throno:
stant in eterna incommutabilitate
et in eternitate incommutabili. // **T**
u sedere attemptasti impie: p̃
terea tui moti sunt pedes. et effusi
sunt gressus tui. Filius est qui sedet
ad dexteram patris: ipse est qui se
det in throno dominus sabaoth. cū
tranquillitate iudicans omnia: so
la sedet trinitas: q̃ sola habet imo
bilitatē: sola est apud quā nō ē trās
mutatio: nec viassitudis obūbzatio.
Seraphim vero stāt imutabiles q̃
tē: sed suo mō. non in eius cōpara
tione: stant extendentes se et inten
dentes in eum/in quem p̃ospicere
concupiscunt. Qui sedere p̃sump
sit seipso voluit esse contentus: vn
de et solam hodieq; maliciā esurit:
quia solam habet hanc a semetipso.
Cum loquitur mēdaciū/de p̃p̃i
o loquitur: quia mendax est et pa
ter eius. Quod audis de verbo

mendacij/ intellige et de opere mali
cie: et licet male sibi in malo cōpla
ceat. sufficere nūq̃ sibi poterit ne in
ipso. Vola proinde sedet trinitas su
ma: que sola habet in se esse: et om
nino sola vere est. se sola fruatur: et
sola nulli9 eget. sola sufficiat sibi p̃i

Item sermo quart9 vñ supra

Quoniam dixisset p̃pheta. quia se
raphim stabant. adiūxit deni
q̃ et ait. Per ale vñ: et sex ale al
te. Quid sibi volūt ale iste fratres?
Ergo ne et cū hyems trāsierit et se
dent rex super solū volandū adhuc
erit et cū ipsis seraphim. vt possint
diuersis occurrere necessitatib9 diū
forū: ab iminentib9 liberare pericu
lis. opem ferre laborātib9. in tribu
lationibus positos consolari? Absit
vt in illo beatitudinis eterne regno
necessitas: aut periculū/ aut labor/
aut tribulatio sit. cui oporteat sub
ueniri. Ad quid ergo tunc ale? Pla
cet michi statio ista: omnino sic vo
lo manere: nec aliquid pro suis ad
mitto: quo michi stabilitas ista de
pereat. Verū tā mē scio beate p̃saia:
q̃ p̃pha es tu: et spiritū ei9 habes.
qui habūdantia pietatis excedit nō
modo merita. sed et vota hominū:
salua michi sit illa tā amabilis sta
bilitas. Jam si quid ale iste ad beati
tudine addiderint non refuto: credo
autē sicut in statione imutabilitate
sic et in volatu alacritate p̃mitti: ne
videlicet insensibilis et quasi lapidea
stabilitas estimeretur. Sed dicas. et
si alas habere necesse est: quare tā
multas? Quid sibi vult multiplica

tas ista pennarū? Audi quid sequi
tur. Quibus relabant caput: dua
bus pedes: et duab9 volabant. In
quibus verbis videre michi videtur
quod de statione dictum est/ volatu
manifestius explicari. Quo enī se
raphim volant: nisi in eū cuius ar
dent amore? Vide flāmā quasi vo
lante. et stante simul: nec miraberis
iam seraphim stantes volare: stare
volantes. Sed quia dixim9 quo vo
lant: ipsas quoq̃ quib9 volāt alas
exigere religiosa caritas vestra vide
tur. Cert9 posset et credibilis p̃hi
bere cui datū est et videre: ego tamē
opinor non incongrue pennas istas
agnitionē et deuotionē posse intelli
gi: quibus in eū qui supra ipsos est
seraphim capiunt. Teuat quippe cog
nitionis ala sed sola non sufficiat: ui
rit ad9 qui vna tantū ala volare con
tendit. et quo magis attollitur p̃i9
colliditur. Expecti sunt philosophi
gentiū: qui cū cognouisset deū. non
sicut deū glorificauerūt: sed euane
uunt in cogitationibus suis. et obscu
ratū est insipiens cor eorū. Deniq̃
traditi in reprobiū sensū. vsq̃ in ip
sas etiā passionēs ignominie corru
erunt: a deo vera probatur illa sen
tentia. scienti bonū et nō faciēti pec
catū est illi. Sic et zelus absq̃ scien
tia quo vehemētius irruit. eo corru
it grauius: impinge ne nimitū atq̃
resiliens. vbi vero intelligentiā cari
tas. agnitionē deuotio comitatur.
Vola scire quisq̃ cuiusmodi est: va
let sine fine quia volat in eternitate
Item supra ea que p̃mittit capitis
et pedū relatione extat a patribus

probata sententia dei caput pedes
 velati: eo q̄ lateat quid ante mun-
 dum fuerit: quid de futurum post cō-
 sūmationem. et hoc quidem pro eo
 q̄ distinate in latinis codicibus scrip-
 tum est caput eius ⁊ pedes eius.
 Testatur autem interpres noster in
 hebreo verbū esse cōmune: qd̄ inter-
 pretari posset ei⁹ et suā. ut seraphin
 iuxta hebrei sermonis ambiguita-
 tem vel suam faciem ac pedes opire
 dicantur. Unde ⁊ miū videri p̄t:
 tur e duobus eū magis in interpra-
 tione elegant sensū. quem visionis
 cōsequētia min⁹ videtur admittere:
 ut videlicet ⁊ volaret ⁊ velaret pari-
 ter caput pedesq̄ sedētis. nisi q̄ orige-
 nis expositionē seaut⁹ sit in hac par-
 te. Et si de ip̄is quoq̄ seraphin licet
 accipere. sic pinge ea ut opto capite
 ⁊ pedib⁹ solū appareat corpus medi-
 um. ⁊ ip̄m quoq̄ nō penitus: p̄pter
 eas nimirum alas quibus volare p̄-
 hibentur. Cōsidero siquidem quasi
 quoddā caput corp⁹ ⁊ pedes meos
 in verbis apostoli quib⁹ ait. Quos
 enim p̄sciuit. ⁊ p̄destinauit confor-
 mes fieri p̄maginis fili⁹ sui: ⁊ quos
 p̄destinauit. hos ⁊ vocauit: quos
 autē vocauit. hos et iustificauit: et
 quos iustificauit: hos et magnifica-
 uit. Itaq̄ inicum meū solius gracie
 est: ⁊ nō habeo quid michi in p̄desti-
 natione attribua sine vocatione: nō
 sic sane ab opere iustificationis alie-
 nus sum: operatur ⁊ illud gracia. s̄
 plane mecum. Vides ne quēadmo-
 dum seraphin in medio appareat a-
 liquaten⁹? Porro consumatio qui-
 dem ⁊ ip̄a solū gracie: nec est michi

in hac pte vel cum ea siue in ea glo-
 rari quasi iocundator videar aut co-
 perator. Velat itaq̄ seraphin caput
 suū duabus alis: si et veraciter cog-
 nouerit et humiliter fateatur: quia
 mia eum sola pueniret. Velat ⁊ pa-
 des alis eque duab⁹: si mie quoq̄
 que sola subsequuta est. nec ignar⁹
 extiterit nec igrat⁹. Quā sane et ca-
 pit⁹ et pedū velationem/et nūc quo-
 q̄ negligere non oportet: licet tunc
 maxime p̄ficienda sit. quando iudex
 sedebit sup solū: et astantes sibi se-
 raphin et agnitio veritatis subtili⁹
 illustabit. et inflamabit vehementi-
 us caritatis ardore. In quorū nume-
 ro indignos nos seruos noī sui/ip̄-
 sa de qua locuti sum⁹ p̄stituerē digne-
 tur mia. que ab eterno et vsq̄ in eter-
 nū super electos: in medio quidem
 aliquaten⁹ ostendens liberū arbitri-
 um menti gracia. p̄ncipium vero ⁊ fi-
 nem soli vendicās sibi: ut sit nobis
 alpha et o. dñs deus noster: ⁊ pro
 utroq̄ iure clamemus. Non nobis
 dñe nō nobis: sed noi tuo da glām
 Permo quintus vñ supra.

Commendat nobis sacre litte-
 re xpm dñm. et ex patre. ⁊ in
 patre: et cū patre. ⁊ a patre: et p̄ pa-
 tre. etiam ⁊ sub patre. Et dicitur ex
 patre: ineffabilis est natiuitas. Et
 in patre: substantialis vnitās. Et cū
 patre: equalitas maiestatis. Hanc
 enī hec tria ab eterno. Ceterū si ex
 p̄te nascens: qd̄ in p̄te aut cū p̄te?
 Nō incōgrue forsita i p̄te cubās: cū
 patre sedēs dicatur. Et audite con-
 sessus huius ⁊ huius accubitus ra-
 tionē. Dicit enim sessio maiestatis:

hic affectio equalitate exprimit maiestatis: p̄sertim cū sic ei sedeo a dext̄is patris. nō sane sub pedibus vel a tergo. **E**t sedere q̄dē iam q̄scere est: sed iacere magis. Quid autē delectabili? et quodāmodo dulcius esse videbitur filio an q̄ in patre est? an q̄ cū patre oībus p̄cessit? In quo putas horz sūma illa pax que exuperat omnē sensū? et singularis requies dñi p̄petentius assignet? **E**t si digne satis ore id exprimi nequeat: cor de tñ forsitan pie concipitur. ut salua quidem in oībus illis indiuisibilis simplicitate essentis. inter glorie equalitate et substantie unitatem venisimilis quedā ei que iter concessum et accubitus est. cogitari posse distinctio videatur. Deniq; parum videtur sponse videre sedente: cubitum sibi flagitat indicari. Indica mihi quem diligite anima mea: ubi cubas in meridie? **R**ed et aīme omni que sanū sapit: dulcis sapit p̄ oēm modū. quod aplūs ait. **Q**ui adheret deo. vnus spūs est: q̄ q̄ apostolus dicitur. **C**um sederit rex in sede maiestatis sue. sedebitis et vos iudicantes: haud min⁹ vtiq; sed magis iocundior et sessione cubatio. **E**go in patre ait fili⁹: et pater in me est. **N**ō potuit expressius substantie unitas cōmentari. **U**bi enī vterq; i altero nichil quasi exterius: et licet nichil interius cogitari: simplicissimā magis credi necesse est in ambob⁹ substantie unitatem. **V**erūptē aliq̄ tenus huic simile qd̄ dicitur. **Q**ui manet in caritate in deo manet: et deus in eo: nisi q̄ hic quidē spiritalis

quedā vnio. scdm̄ qd̄ supra memoraui⁹. qui adheret deo. nō quidē vnū. nō vna substantia: s; vn⁹ spūs est: illic vero naturalis poa⁹ et substantialis unitas designatur. **U**n et habes i euāgelio **E**go et pater vnū sum⁹. **I**llud p̄inde iuxta p̄fata si multitudinē tanq̄ cubiculū vnigeniti. et quasi sūma quedā reges dñi est. **N**os quoq; p̄ hanc volūtatum vniōnē et adhesionē spūs. quā nimirū caritas facit: pro nostro q̄dē modulo in hoc suū cubiculum. et in suam requiem: fac⁹ eadē p̄mogenitus introduat. **I**am vero quod dicitur a patre ambulante signat. et ad eum proxime ipso p̄stante celebraturi sumus: spectat incarnationis eius aduentum. **H**inc nimirū et ipse ait. **E**go enī a deo p̄cessi et veni. **I**n terris deniq; visus: et cum hoīb⁹ uersatus. medi⁹ nostrū quē nesciebam⁹ stetit: verus quidē emanuel nobiscū deus. nobiscū stans: sed p̄ patre: q̄ enim nobiscū stetit: adiutoriū. q̄ p̄ patre stetit: zelū designat. **P**aternā nempe q̄rebat in oībus glām: cui⁹ et venerat facere volūtatem. **C**eterum si pendentem cōsideras. si xp̄stum et hunc crucifixum attendas: ibi maxime euidentissimēq; eum sub patre repies: hoc et p̄proprie et specialiter ad huāne pertinuit nature humilitatem: scdm̄ quod ipse ait. **P**ater maior me est. **D**icere ne audebim⁹: q̄ aliquando fuerit sine p̄re? **N**emo id p̄sumet: si nō p̄ior ip̄e dixisset. **D**e⁹ me⁹ de⁹ me⁹ ut qd̄ deliquisti me? **Q**uasi qdā delictio ibi fuerit. ubi nulla fuit in

tanta necessitate virtutis exhibitio:
nulla maiestatis ostensio. **H**abe
mus itaq; ihesū xpistū ex pte nas
centem: in pte cubantem. cū patre se
dentem: a pte ambulantem. p pa
tre stātem: sub patre pendētem. sine
patre morientē. Quonā ergo modo
ex hīs eū vidisse credem? ysaiam
cū diceret: vidi dñm sedētem sup so
lium exālsū et eleuatū. Longe enī
per ōnem modū dissimilis ea visio
fuit: de quo alibi itē ppheta. Vidi
mus iquit eū. et nō erat ei species
neq; decore: et estimauim? eū tanq̃
leprosum et paissum a deo et humilia
tum. Itē vtrobiq; vidit eūdem: s;
non eo modo: ac p hoc quodāmoda
nō eūde. Ibi ei vidit liuidū plagē.
saturatū opprobrijs. affectū supplia
is. laceratū iniurijs. vidit deniq; cō
temptibilē: et vidit pendētem: vidit
propē nos morientē et ait. Attritus
est pp̃t scelera nostra: cui? linoze sa
nati sum? Ibi iquā nouissim? viro
tum apparuit et despāis: hic at ple
na erat oīs terra maiestate ei9. Ibi
vir dolorū et sciēs infirmitatē: h; dñs
sedēs. Et illa q̃de m visio cois / vbo
plis numeri desigē: h; aut tam sin
gularis est. q̃ sublimis. Ibi g tanq̃
vñ de multitudīe vidim? ait: h;
aut t̃p sol9 et solitari9 leuās se sup
se. Vidi inq̃t dñm sedēte. et. **N**ane
p̃petet dñs diat. q̃ sedere aspiciat:
sedere enī p̃stētis est: sedere dñan
tis est. et regnātis: maxime vñ sede
re sup solū dñationē notat: nā sede
re simpliciter aliqñ humiliatioē. Ce
te tū ut pdixim? q̃ in pte cubat deli
tians. cū pte ingans sedet. Ibi spō

sus amabilis: hic dñs amirabilis
Deniq; glōsus de9 i sacis suis: mi
rabilis i maiestate sua. Vidi inquit
dñz sedēte sup solū exālsū et eleua
tum: et plena erat oīs terra maies
tate ei9. et ea q̃ sub ipso erāt reple
bant tēplū. Que enī sub ipso erāt?
Nūqd ipsū qd dixerat solū q̃libet
exālsū et eleuatū? sub ipso enī nich
ilomin? erat? Vi ei ipse sup solū se
dens: solū plane sub ipso: et quo
modo ipsū replebat tēplū? Deniq;
qñ iam et ipa terra oīs plena ē ma
iestate ei9: tēplū adhuc quō vel vn
de repletur? Eniūero disce ex hīs
q̃ audis solū nō machinā ymagina
ri corporeā: s; āgelicā itelligere cre
aturā. Vi ei sedes est sapiētie aīa
iusti: q̃ dignior sedes āgeli sancti?
Hoc solū plane glē ei9 exālsū pec
naturā. s; multo magis p grām ele
uatū: exālsos ei fecit natura cōdi
tionis. eleuatos grāa cōfirmatio
nis: de qua dicitur Verbo dñi celi
firmati sūt. Ea igitur agmina āge
lorum in quib9 sedet de9. et q̃ sub ip
so sunt tēplū replēt: licet iam terra
oīs ipsi9 plena sit maiestate. Vbiq;
ei regnat. vbiq; ipat: vbiq; maies
tas ei9: s; grā forte nō ita. Non in
quā sicut potestas. sic et voluntas ei
us. bona ac beneplacēs et pfecta.
Alioquē qd est qd dicim? Fiat volū
tas tua sicut i celo et i terra? Fit ei
voluntas ei9 de omnibus: fit per
omnes. non in omnibus tamen.
In electis spiritibus fit voluntas
dei: quando eis efficitur aim ipso v
na voluntas. Hec sane adhesio spi
ritalis: vñum spiritū faciens: sicut

multitudo credentium erat eorum unum
et anima una legitur extitisse. // **E**t ea que sub ipso erant replebant
templum. Replebant omni benedic-
tione spiritali: replebant consolatione
diuina: replebant diuisionibus gra-
tiarum: replebant denique fructu sanc-
tificationis. **D**ixitque domini tuus domine
deus sanctitudo. Replebant diuer-
sis conformatu donis: spiritu sapienti-
e et intellectus, consilij et fortitudi-
nis, scientie et pietatis: et replebant
illud spiritu timoris domini. // **S**eraphim
stabant super illud. **N**omen
est angelorum ordinis summi atque
supremi: ut merito stare super cete-
ros descendantur. Et ipsi tamen quod
libet ceteris prestant: astant nichil
domino presidente, deuotum
vique ministerium et plenum reuerentie
obsequium exhibentes. // **A**lter enim
domini, aliter angeli, aliter homines in-
telligi conuenit statione. **E**t ait christus
pro patre zelans: patris gloriam que-
rens, et tantum fidelis unigenitus, pro
mo et primogenitus patris zelo pa-
tris adiuvans adoptiuos. **D**ic se-
raphanus illum stantem vidit, quem ha-
buit adiutorem. **D**ic propheta cum
surgere in adiutorium prebatur. **E**x-
urge inquit domine adiuua nos.
Hanc angelica statio ministratio
est dicente propheta. **M**ilia milium
ministrabant ei: et decem milia cente-
na milia assistebant ei. **N**am homines qui-
dem stare est persistere in vigore ani-
mi et obseruatione propositi. **D**ic mo-
yses stetit in confectione in conspec-
tu domini: ut auerteret iram eius. **D**ic ste-
tit sinees et placuit. // **S**eraphim

stabant super illud. **Q**uid sibi vult
quod non unum non plurimos stantes vi-
disse prohibet propheta? sed duos?
Duos siquidem ei apparuisse constat:
ex eo quod secutus adiunxit. **D**ex a-
le uni: et sex ale alteri. **E**t bene duo
stabant. **D**e enim soli: quod si ceciderint non
habet subleuantem. **D**e tibi superbe spi-
ritus solitudinis et solitarie: presump-
tionis amator, non stetisti in verita-
te, expulsus es: et per superbie stare
non potuit, solus sedere volens, tan-
quam fulgur cecidisti de celo: non habi-
tuus aliquando subleuantem. // **D**ex
ale uni: et sex ale alteri. **A**d
quod multiplicatas ista penas? **D**ua-
bus inquit velabant caput eius: et
duabus pedes: et duabus volabant
Grande misterium, et profundum vique
sacramentum: attentas in vobis hec
verba aures desiderant: sed multo ma-
gis disertam in nobis linguam exigunt,
maximeque animam spiritalem. **D**icit autem
vtrique: quod sentio: nec sane affirmare
dico, sed coniectans quodammodo et opi-
nans. **Q**uid ei estimare vetat deice-
to luasero ad pugniles exaltas se-
raphim constitutos: sicut electo homine,
teste scriptura cherubi ad custodiam po-
suit deus? **N**ec incongrue forsitan cheru-
bin flammam gladium tradit: ut a lig-
no vite insilio parat et insilio quibus ni-
chil carni terribili manu prohibeat
corpale. **P**orro seraphim tamen alas
accipiunt: quod velamine arceant oculum
spirituale. **D**enique duabus inquit velabant
caput eius: et duabus pedes: ut nec
alta dei nec profunda eius iniquus ille
valcat contemplan. **E**rit cum reuelabi-
tur gloria domini: sed non erit hoc nisi

factū fuerit ante / qđ scriptū est. tol-
latur impius ne videat gloriā dei.
Interim sane velatur caput. velant
pedes vt mediū aliquid eide impio
videndū s; ad inuidendū utiq; relin-
quatur. 7 velantur alis que nimirū
illū sic arceant vt istos sustineant 7
sustollant. Querendū tamen p̄us q̄
bus alis volare dicatur: quia duab; 9
inq; volabāt. Nec intōgrue forsitā
si duas istas nature 7 grē dicimus.
p̄sertim cū prius quoq; in hysipis
eādem solij celsitudo 7 eluatio a no-
bis fuerit assignata. **V**iuā siquidē
per naturam intellectu: 7 feruenti
nichilomin; affectu per gratiam. in
eū qui supra ip̄os est extēti iugiter
7 intēti stare quidem vt dixim; per
ministerium. sed volare per studium
perhibentur. **I**cet enī velent caput
dñi. velent eādem pedes: s; sibi ista
nō velant. magis autē sedule volāt.
7 volitāt inter ista. 7 alta potentie
eius 7 p̄funda sapiētie resigantes.
Nec sane scrutatores sunt maiesta-
tis: vt p̄inde opprimātur a gloria. q̄
non nun; diligant q̄ intelligant: 7
vexote quos ille regit 7 agit spirit; 9
q̄ scrutatur eādem alta dei. **D**up-
bus ille luāfer lucem p̄ferens. nō ig-
nem habēs. alteri tantū inixus ale-
casum facere potuit nō volatum. **E**x-
ultauit enī laudus esse nō feruidus:
nō incensus qđ seraphim sonat. **N**on
ergo stetit. quia p̄cepit: sed nec vo-
lare potuit qđ p̄sumpsit: sustulit eū
nature viuacitas. sed in suā plane p̄-
riāem: quippe quem defectus gratie
mox deiecit. **N**ec similis sane eorū
casus / q̄ cum cognouissent deū non

glorificauerūt autē gratias egerūt:
quo tantē merito traditi sūt in repro-
bum sensum 7 obscuratum est inspi-
ens cor eorū. **D**eniq; 7 ip̄i eorū p̄-
cipi interpositū est velamen: qđ nul-
la iā nature viuacitate pertranscat. ve-
l ip̄ius qui sup solū sedet caput que
pedes valeat intueri. **S**iquitē sera-
phim stantes 7 ostātes duab; alis
caput velabant: 7 duab; pedes s; nō
est corpālis diuina substantia. nec in
formā hominū mēbris distincta cor-
poris: spūs est de; . et que de eo di-
antur spiritalitē resiganda. **A**lio q̄n
q̄s reuelabit nobis caput hoc 7 pe-
des istos / q̄s geminis alis seraphim
velant: nisi spūs ipse qui nouit oīa
que in eo sūt: 7 scrutatur eādem al-
ta dei. **E**go enim opinor ip̄a esse q̄
hoc locū capitis noīe designantur.
Itaq; scdm hunc sensum caput eius
maiestas eius: potestas eius sempi-
terna. virtus atq; diuinitas caput
eius. iuxta illud p̄phetiam. **I**ustias
eius sicut mōtes dei. **S**empe quod
sequitur. iudicia tua abissus multa:
nō inōgrue videbit; pedū posse ap-
pellatione designari. **D**ūt enim ve-
lut quidam pedes eius inuestigabi-
les vie eius: 7 inscrutabilia iudicia
eius. profundum sapientie eius.
7 irreprehensibilis quedam sed inō-
p̄hensibilis dispositio eius. **A**d hos
pedes ipsum quoq; dñice incarnatio-
nis mysterium specialiter noscitur p̄-
tinē. 7 omnis pariter opotio nostre
salutis. **C**ernere est q̄ sit iusticia illa
sublimis. quam sicut montes dei p̄-
pheta esse miratur: nostra enim si
qua est humilis est iusticia. recta

fortitan sed non pura: nisi forte me-
liores nos esse credim9 q̄ p̄res nos-
tros. qui non min9 veraciter q̄ hui-
liter aiebant. **O**ēs iusticie n̄re tanq̄
pān9 mensurate. **S**uo enim pura
iusticia: ubi adhuc nō p̄t culpa des-
se: Recta p̄inde interā videri p̄t ius-
ticia hoīm. si tamē p̄cō nō consenti-
ant: ut nō regnet ī mortali eoz cor-
pore. **N**ā p̄mi quidē hoīs in unio-
nō modo recta. s; et pura fuit: q̄ diu
datū est nec sentire p̄cām. **C**eterū et
ip̄a quoniam firma non fuit: / purita-
tem facile p̄didit: et ne ipsa quoq;
retinuit rectitudinē suā. **D**ane apud
āgelos iusticia: recta pura et firma
est. sublimis quidē sed adhuc lōge
inferior q̄ diuina: non enī unata e-
is est. sed collata a deo: ut natura
ipsa q̄ ex se est. non modo iusticie s;
et iusticie capax inueniatur. **N**ūq̄d
nō ista est prauitas quedam quā in
angelis suis vera illa iusticia legiē
inuenisse? **N**ō enim iustificabitur
in cōsp̄at tuo oīs viuēs ait is q̄ dei
iusticiam minime ignorabat. **N**ec
ait omnis hō. s; omnis viuēs: for-
te ut ne ip̄os angelicos eum noue-
ris spūs exēpisse. **V**iuūt enim et ip-
si tanto verius: quanto propius as-
tant ei: apud quem est fons vite: et
nichilomin9 etiam iusti sunt. sed ex
eo. non coram eo: munere ei9. nō
in ei9 comparatione. **I**pse enim sibi
iusticia est. an9 volūtas non tam e-
qua q̄ ipsa eq̄tas: et utraq; non a-
liud q̄ ipsa substantia est. **I**lla ergo
iusticia verissime sicut mons ē: q̄ rec-
ta est. pura est. firma est: et ut ita
dixerim etiam substantia est. **Q**uā

ta in hoc capite altitudo latet: quā-
ta gl̄a ē. quātaq; sublimitas ī hoc
tā vmbroso et condenso monte repō-
sita? // **Q**uib9 tñ putam9 alio
hoc caput seraphim velat. ut nulla
sua subtilitate nature: nulla tōnis
p̄spiciatate. nequā ocul9 queat ī il-
lam irūpe veri lumis claritatem? **D**uab9
ni fallor alio sue vide lūet
ip̄oz glorie et felicitatis. **I**ncffabili-
ter siquidē delcāntur in amicitioe et
templatiois illi9: nec min9 glāntur
in ip̄i9 veneratione. **I**niquis ille ami-
tationē q̄tē: s; nō venerationē h̄ns.
quia subdi noluit per venerationē.
figi non valuit p̄ ammirationē. **D**e-
ni p̄ ammirationē ipsam in emula-
tionē conuertit. nec venerari digna-
tus est: s; conatus imitari. **E**t me-
lius seraphim sua ip̄a amicitioe feli-
ces. veneratione etiam venerationi fuit
verā in ip̄o habētes glām. cui seruū
regnare ē: et apud quē omis qui se
huiliat exaltabitur. // **E**t nūc au-
di quemadmodū h̄ys duab9 alio
ip̄m qd̄ dixim9 caput dñi. ne iūq;
ille īspiciat velate seraphim videāc.
Quodēns enī sursum diriget acie. in
angelicā statū felicitate et gloriā ma-
lign9 offēdit: et offēdit oculum p̄s-
sim9 humor. liuor ppri9: ut penetra-
re vltra nō possit. **D**ic nimir9 quasi
gemino quodā velamine ne sblimio-
ra p̄spiciat inuid9 p̄peditur. ad illa
tū q̄s supiores h̄e dolet: mō q̄tē fe-
licitate. mō glām. mō vtrāq; s̄it: re-
uerberata acie cōtabescēs. **Q**uis ei
tam grauis prurit9 oculi q̄ inuidia?
Nec vero alijs liuor inuid9: q̄ q̄ ali-
ena gl̄a et felicitate torq̄t. **M**iseria

etiam ut aut iudicia caret. **P**ed 7 pe-
des dñi quib9 nimirum ipenetrabile
iudicioz ei9 abyssum. 7 dispositiois
ei9 vias dixim9 uestigabiles de sig-
ni: duab9 eque alis seraphim velat.
Ego aut dico prudentia et fidelita-
te. **C**u eni et fideles pariter 7 mistri
sint et prudentes: sic diuina negocia
gerunt. 7 saluti pudent eloz: ut ma-
lign9 ille oino de phedere no possit.
Ex h9 pedu velamento scm reor: ut ne
sacer/ dñm glē fecerit crucifigi. ex h9
cotidie fieri ut nre salutis negocys
ignorās seruat et inuit9: sero post
modum plangens / q dñ obesse vo-
luit. inuētus sit pzo fuisse. **D**ic nimi-
tum p amministratorios spūs illudi-
tur ei9 astuae. q et fideles sint qui
de tegere nolūt: 7 prudentes q no
runt tegere diuine erga nos pudenti-
e 7 dispositionis archanū. **C**e-
terū sicut e supmis duab9 alis ne-
quissim9 ille amirationē habuit. s
non venerationē ut dixim9: sic e me-
di9 quoq spūalē quide ei intellēm
natura. sed non eam grā affem de-
dit: sic nichilomin9 ex infimis istis
facile satis animaduertere ē. q inē-
tus sit fidelitas expe. nō aut sinu-
liter caruisse prudentia: nisi forte tu
aliquē oliū putas esse. qui dia9 est
callidior astutis animatib9 serpēis.
Forte eam non incōgtue diam9.
qm coipō tam irōnabilis cas9 ei9:
irreparabil9 collisio fuerit q ex h9
quas dixim9 alis sicut in parte dex-
tera nulla affuerit: sic in leua nul-
la defuerit. **N**ō ita sane duo illi q
aphetia nobis visio cōmētauit. sta-
tes et astantes domo maiestatis:

aut9 eā duab9 ut dictū est alis ca-
put velat. **I**pa quidem sua amirati-
one in qua delantur felicit: ac ve-
neratiōe in qua sublimē gloriā: 7
duab9 eā pedes. fidelitate viz ac
prudentia. **P**orro duab9 volāt/natur-
te ut dixi9 pspiciat: 7 efficacā grē
Dane mediā qsi quādā lōgitudine
nūdā visibilēq reliquūt: lōganita-
te dico 7 benignitate dei: ad pñiaz ho-
mies iuitantes. **O**ib9 eni cernere ē.
quēadmodū solē suū sup bonos et
malos oriri faciat: et pluat sup ius-
tos piter et iniustos. **H**ac nimirū
caritate/ ver9 ille salomō qsi quēdā
mediā sua cōstrauit ppter filias ihe-
rusalē: ut qb9 altiora se qzere 7 p-
funda vestigare nō licet. saltē in me-
di9 valeant exereari: 7 ad sublimi-
um subtiliūq exin rerum cōtemplati-
onē pmoueri aliqū mēteat. **C**eterz
neqsim9 ille ex hac visioe eā i pñ-
ti toz qē acui9. 7 graui9 cruciabiē i
futuro: pmū qē q ipām nob lōga
nimitate benignitatis inuideat: de-
m q neqsim9 sibi pī saltē hac occasioe
pudent ut ad pziām adducatur.

In natali scī martini epī et cōfes-
soris sermo

Hoc sermonē a nob ex-
petit tā nē hic quē9. q
aduēt9 hāz honorabili-
um psonaz: qe de lon-
ginquo gratulamur ad-
esse. **D**ane audite ipē eos libet9:
s qm eligūt/ pmo 7 exigunt magē
ut loquar: m si nō lz audire eos. e-
is nāc ē obaudiē. **E**t qē viū9 ē no-
bis fimo tā multa māsuctudo eoz
qua viz mentis sciores dignitate

volatu proprio: sed celer in rehiat
lo sedens. Ad hoc nos refrigeriū di
lectissimi tota animi auditate curra
m9 in odore unguentoz hui9 bñ pa
tris nū: qui nostrū hodie torporem
in feruētissimū desiderium visus est
exaltasse. Curram9 in quā post eū cre
brius illi clamātes / trahē nos post
se: et affat cordis et pfectu cōuer
sationis deuotas oīpotēti mīe gra
cias referētes: q̄ indignis seruiliis
quib9 ppria desunt merita: aliena
salte voluit suffragia nō desse.

¶ Dñica in kalēdis nouembz.
¶ Sermo de visiōe ysaię pphete

Uidi dñm sedentē sup
solū exaltū et eleua
tum: et plena erat o
nis terra maiestate e
ius. **¶** Sublimis quēdā
visio: ppheticō nobis sermone de
scribitur. **¶** Vidi inquit dominū seden
tem. Magnū spectaculū facies: et
beati oculi qui vident. **¶** Quis nō to
to desiderio cōcupiscat tāte maiesta
tis gloriā contemplari? **¶** Hec q̄ppe
oīm scōz vnicū sp̄ desiderū fuit: et
ipse est enī in quem āgeli desiderāt
prospicere. quē videre vita eterna ē.
¶ Sed aliam frēs audio pphē
eiusde. et eiusdem dñi longe dissimi
lem visionē: siquidē ysaias iste est.
qui in alio loco sic loquit. **¶** Vidim9
eū et non erat illi spēs neq; deor: et
estimauim9 eū tanq̄ leprosu m.
¶ Vbi illud pmo cōsiderandū: q̄ cōis
illa. hec ppheticę p̄rogatiue ppria
nō incōgrue videtur. **¶** Non sine sane
causa / ibi vidim9 / scriptum est / hic
vidi: nisi vt illā intelligas esse cō

munē: hāc vero excellēcie singula
ris. **¶** Dicit abq; spēs et de ore vidie
eū. et spreuit herodes: videntē ipsi
q̄q; iudei: q̄ et dīnumerauerūt oīa
ossa ei9. **¶** In vero sup hac visiōe bea
ta / manifeste ppha tenūcās autē. **¶** Tol
laē impi9 ne videat glām dei. **¶** Mul
tisane igitur multisq; modis nō so
lū locut9 ē in pphetis: s; et vis9 ē a
pphetis. **¶** Agnouit eū dauid mūo
catū paulomin9 ab āgelis. **¶** Iheremi
as vidit eam eū cū hoib9 p̄sante.
¶ Isaias modo super solū exaltum.
modo non solū infra āgelos. **¶** et int
hoies: s; t̄p leprosum se vidisse tes
tatur. id est nō in carne tm: s; in si
militudine carnis p̄ci. **¶** Tu q̄q;
si desideras videre sublimē: huilē p̄
us ihm videre curato. **¶** Intuere prius
in deserto exaltatū serpentē: si vide
re desideras regem in solio residente
ista te huiliet visio: vt illa exaltet
huiliatū: et reprimat. **¶** et sanet ista tu
morem tuū. vt illa faciat et repleat
desideriū tuū: et eximiatū vides. nō
sit oīosa visio: qz exaltatum oīose
videre nō potes. **¶** Similis illi eris
cū videris eū sicuti est: esto et nūc si
milis ei / videris eū sicut pro te fac
tus est. **¶** Si enī vō in humilitate q̄
dem similitudinē ei9 abnuis: certa
tibi sublimitatis q̄z similitudo debet.
¶ Nūq; ille scāū tribulatiōis a com
muniōe glē p̄cietur arce. **¶** Deniq;
vsq; adeo non dedignat9 passionis
sue cōsortē. et i regnū admittē scāū:
vt in cruce confitens latro eadē die
fuerit cū eo in paradiso. **¶** Hic ē qd̄ ait
eā ad aplōs. **¶** Vos estis q̄ p̄māsisit
meū in tribulatiōib9 meis: et ego.